

vedtog at forhøje grænsen for, hvornår man kunne starte aktieselskab/anpartsselskab i Danmark, var jeg en af dem, der talte imod, fordi vi dermed har gjort det unødvendig svært at starte egen virksomhed.

Det argumentsæt, der blev brugt dengang, var, at det var for at bremse antallet af konkursryttere osv., og sandheden er jo den, at de, der vil lave fup og svindel, jo gør det stadig væk. Så det eneste, man har opnået, er at gøre det mere besværligt for danskere at starte egen virksomhed. Så de beløbsgrænser, der opereres med, er vi uenige med ministeren i.

Det tredje argument drejer sig så om det EU-retlige. Og det er jo underligt, at en regering, som netop har udskrevet en folkeafstemning om, hvorvidt vi yderligere skal integreres økonomisk med de andre EU-lande, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt vi også skal afskaffe vores nationale valuta, ikke er parat til at indse, at prisen for øget økonomisk integration jo altså også er, at det en gang imellem er Danmark, ja, det kan faktisk temmelig ofte blive Danmark, der skal tilpasse sig de andre lande.

For selv om man sikkert i regeringen og ikke mindst i Skatteministeriet er overbevist om, at det danske regelsæt er verdens bedste, og at alt andet slet, slet ikke kan hamle op med vores, ja, så er det altså ikke opfattelsen i de øvrige EU-lande. Og derfor kommer vi igen og igen i den situation, at hvis vi ikke skattepolitisk, økonomisk osv. retter ind til højre, ja, så vil vi blive dømt til at gøre det. Det kunne være, at man skulle tage det med i sine overvejelser om, hvorvidt vi så også skal have øget økonomisk integration.

Men som det fremgik af en artikel i Politiken den 3. marts 2000, ja, så er der jo rejst tvivl om, hvorvidt det her forslag er EU-medholdeligt.

Hvis et engelsk selskab, hvor det ikke er danske aktører, der afprøver grænsen for dansk lovgivning, hvis det er et rent engelsk selskab eller et belgisk, eller hvad det nu måtte være, som rejser sag ved EF-Domstolen, ja, så bliver det godtgjort, at så er der stor risiko for, at Danmark kommer til at tabe den sag. Og da er der jo ingen grund til, at Folketinget med åbne øjne vedtager en lov, der allerede er rejst tvivl om.

Og derfor er det efter vores mening den første opgave, vi skal have afdækket under udvalgsarbejdet, hvorvidt det her forslags vedtagelse vil være EU-medholdeligt, eller om vi render ind i nye problemer.

Og så det sidste lille vedhæng, der er spørgsmålet om, hvorvidt loven skal have tilbagevirkende kraft. Vi deler fuldt ud bl.a. De Konserveratives ordførers opfattelse af, at det skal den naturligtvis ikke. Vi kan ikke være bekendt at lave lovgivning med tilbagevirkende kraft. Der kan afgiftspolitisk en gang imellem være behov for, at man ikke laver hamstring osv. i butikkerne, hvis afgifter bliver ændret, men i det her tilfælde står vi jo ikke foran en hamstringsbølge, og derfor er det helt unødvendigt, at Folketinget begiver sig ud på at lave lovgivning med tilbagevirkende kraft. Så den lille indrømmelse håber vi naturligtvis at skatteministeren vil give Folketinget.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Først en tak både til det flertal, som jeg har lyttet mig til uforbeholdent har tilsluttet sig forslaget, og også en tak til det store mindretal, som, så vidt jeg lyttede mig til, faktisk var de øvrige partier, de resterende partier, bortset fra Frihed 2000, der har givet en betinget tilslutning om at være med til at finde en løsning på den her sag.

Og det gør selvfølgelig, at jeg vil gøre mig lige så umage, jeg kan, inden for de rammer, der er mulige, for at det bliver et – meget tæt på – enigt Folketing, der vedtager forslaget, når det når frem til tredje behandling.

Nogle enkelte kommentarer til det, der har været sagt, og nogle af de spørgsmål, der har været rejst. Andre spørgsmål egner sig måske bedst til, at vi hurtigt får besvaret spørgsmålene under udvalgsarbejdet.

Først til Venstres ordfører, fru Mariann Fischer Boel, der stillede nogle spørgsmål: Altså det, der sker her, er, at man måler det på registreringstidspunktet. Det er ikke sådan, at man kommer ind efterfølgende og følger løbende, eller at der skal afleveres noget til skattemyndighederne omkring egenkapital. Det er på registreringstidspunktet, de 125.000 kr., som vi her taler om, måles.

Så er der spørgsmålet om, hvorvidt vi er meget mere restriktive på det her område, end briterne er. Der er man nødt til at forholde sig til, at det, der ligger oplyst for mig, er, at i England har man nogle helt andre regler for gennembrud, for at man kunne gøre den personlige hæftelse gældende, selv om man har etableret sig i et selskab af den her karakter. Og det var selvfølgelig en anden måde at løse det her problem på.